

„Jásej, síónská dcero, zaplesej, Izraeli, raduj se a vesel celým svým srdcem, jeruzalémská dcero“ (Sof 3,14). Milé maminky! V těchto dnech před Vánocemi byste rády prožily ticho adventu, ale prožíváte rušno. Máte plné ruce práce, hlavu plnou starostí, jak připravit rodinu na blížící se

svátky: Nákupy, úklidy, pečení, a to za běžného chodu domácnosti a vašich zaměstnání. Právě vám je určeno dnes Boží slovo o možnosti radosti i ve shonu. „Radujte se stále v Pánu, opakují: Radujte se!“ (Flp 4,4).

Jak se však radovat, když je toho ještě tolik před vámi a často chybí ocenění či podpora od dětí či manželů? Je zde jedna rada, která sice vaše domovy neuklidí, ani vám cukroví nenapeče, ale dodá vám vnitřní síly, toto období překlenout v pokoji. Apoštol Pavel, když hovořil o radosti a jistě bezstarostnosti, psal tento list do Filip z vězení. Vězeňské prostředí se tak trochu podobá tomu adventnímu předvánočnímu shonu. Kolem jsou jaksi samé nutnosti, ale žádná svoboda z toho utéci. Vězeňská cela, nebo pouta zabezpečení rodiny na Vánoce se mohou podobat oněm poutům, v nichž Pavel dopis psal. Zdrojem jeho radosti byl Pán. „Radujte se v Pánu,“ psal. „O nic nemějte starost. Ale ve všem předkládejte Bohu své potřeby v modlitbě a prosbě s děkováním“ (Flp 4,6). Ve všem tom shonu a minimální podpoře od těch nejbližších si zkuste být vědomi, kým jste. Jste Bohem milované dcery. Jste stvořeny z lásky a k lásce. Máte nesmírnou důstojnost, kterou vám nesebere žádná starost ani námahy. Bůh z vás má radost. Zkuste z této jeho radosti žít i v těchto dnech. Zkuste od něho čerpat sílu a útěchu a potom se vaše domácí předvánoční vězení promění. „Vaše ušlechtilost ať je známá všem lidem. Pán je blízko“ (Flp 4,5). Občas se kolem Vánoc stává, že tzv. „buchnou piliňáky“, někdy jde o „nukleární výbuch“, to tehdy, když není čerpáno ze zdrojů radosti a pokoje. Jste všechny stvořené jako ušlechtilé a krásné Boží dcery a Pán je vám opravdu blízko. Kéž se tato skutečnost jeho přítomnosti stane v těchto dnech vaší radostí. Někdy bude třeba se i zastavit a podívat se směrem ke kostelu a ke svatostánku, kde je náš Pán skutečně fyzicky přítomen, abyste se nadechly jeho síly, ale když i v tomto shonu navíc budete ve všem předkládat „Bohu své potřeby v modlitbě a prosbě s děkováním. Pak Boží pokoj, který převyšuje všechno pomýšlení, uchrání vaše srdce a vaše myšlenky v Kristu Ježíši“ (Flp 4,7).

„Co máme dělat“ (Lk 3,10), ptali se lidé Jana Křtitele, když se dozvěděli, že Pán má už brzy přijít. Jan odpovídal ke konkrétním stavům věcně. Vojákům doporučil, aby se nedopouštěli násilí, celníkům, aby si nebrali víc, než je nutné. Co by řekl před Vánocemi dětem, pubertákům a manželům? Co máte dělat? Vezměte do rukou vysavače, kýble, hadry a nenechte v tom své maminky sami! Neodmlouvejte a nevaňte se kysele, že máte něco udělat. Když každý přiloží ruku k dílu, potom Pán může přijít do radostné, pokojné a lásce otevřené rodiny.

Možná se to nezdá mládeži moc duchovní. Kdysi se ptali mládežníci na celostátním setkání jednoho kněze, ostříleného saleziána otce Kabrdy, jak mají žít duchovní život oni. Jeho přednáška nebyla dlouhá. Položil mládežníkům otázku: „Chcete žít duchovně?“ Oni skandovali, že ano, ano. On potom v klidu pokračoval: „Tak tedy duchovně žijte.“ A z pódia odešel. Nám zase v semináři otec Vojtěch Kodet zase říkal: „Když přijede bohoslovec domů,

někde se vám bohoslovcům ještě říká ctihodný pán, potom jsou páni faráři nebo maminky z toho naměkko a obletují tyto mladé muže jako vzácné relikvie. Já na to říkám, matko krumpáč do ruky a postavte kluka k práci, ne ke stolu.“

Milí mladí, nic proti vám, také jsem byl mladý a také se mě a dodnes moc nechce do prací, které mě nebaví. Také jako vy, říkávám doma, na otázku, co bylo ve škole, dnes ve farnosti, že dobrý, a mám vstupní pohovor za sebou, ale zkusme přemáhat tyto svoje mouchy, tak, aby Vánoce byly pro všechny v rodině pohodou. Přeji všem požehnaný zbytek adventu.